

Vanhojapoikia viiksekkäitä

Saimaan saarella pikkuinen torppa
Istuu portailla Nestori Miikkulainen
Huuliharppuaan soittaa ja norppa
Nousee pinnalle pärskähtäen
Aallon alla se suunnisti soittajan luo
Sille tuttua tutumpi on sävel tuo
Laulu kertoo näin mitä on yksin kun
jää
Hyvin hylje sen ymmärtää

**Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä
Maailma houkutti pois morsion
Vanhojapoikia viiksekkäitä
Mies sekä hylje kumpikin on**

Saimaan saarella pikkuinen torppa
Sinne elämän toveri tahtonut ei
Yksin Nestori jäi kuten norppa
Myös sen kumppanin kohtalo vei
Suuri Saimaa mut sata on hylkeitä
vaan
Kohta jäljellä ei ehkä ainuttakaan
Huuliharppua soittelee Miikkulainen
Yksi ymmärtää kaipuun sen

**Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä
Maailma houkutti pois morsion
Vanhojapoikia viiksekkäitä
Mies sekä hylje kumpikin on**

(Haa-attelut) Saimaan saarella
pikkuinen torppa
Istuu portailla Nestori Miikkulainen
Lepokivellään iäkäs norppa
Katsoo ystävää ymmärtäen
Suuri Saimaa mut naista sen
rannoilta vaan
Ei näin tuuliseen saareen saa
asettumaan
Kuten norpan on määrä myös
Miikkulaisen
Olla sukunsa viimeinen

**Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä
Maailma houkutti pois morsion
Vanhojapoikia viiksekkäitä
Mies sekä hylje kumpikin on**